

havnske Bankers Forening af 1920; jeg skal ogsaa her kun citere Slutningen: „Foreningens Medlemmer er i øvrigt af den Mening, at en Moratorielovgivning som foreslaaet vil være til Skade, ikke alene for Landets Banker, men ogsaa for de paagældende Debitorer, da Moratoriet i høj Grad vil svække Tilliden til de vigtigste Erhverv og hindre en Kreditgivning, som netop under de forhaandenværende Forhold er af den største Værdi. Ganske særlig skal Foreningen tillade sig at henstille, at en Moratorielovgivning i hvert Tilfælde ikke kommer til at omfatte Panterettigheder i Byejudomme.“

Maa jeg endvidere nævne Skrivelse fra *Fællesrepræsentationen for de danske Sparekasser*. Jeg skal citere følgende Stykke: „For øvrigt vil hele Spørgsmaalet jo kunne omgaaes, hvis en Prioritetshaver, der er forhindret i at opsiges sin Prioritet, enten køber en af de under Ejendoms skyldværden prioriterede Obligationer eller formaar en af de foranstaaende Panthavere til at opsiges sin Prioritet og derigennem fremtvinge Realisation. Med Hensyn til Akkord vil Nedsættelsen af et Akkordudvalg formentlig virke som en Opfordring til at søge Akkord og som et Tvangsmiddel overfor Kreditor, ligesom det vil medføre en Kreditindskrænkning, som vil være i høj Grad skadelig ikke mindst for Landbruget, der har Brug for Kredit til Foderstoffer, Kunstgødning m. v. Det synes, som om et Lovforslag som det tilsigtede er et dobbeltægget Sværd, og Fordelen kan langt fra staa Maal med Skaden.“

Paa lignende Maade udtaler *Sparekassensinspektøren* sig i en Skrivelse, hvori han siger til Slutning, at det vil være til stor Gene, særlig for Laansøgere af Landbruget, ikke mindst under de nuværende vanskelige Kreditforhold. Der er en Skrivelse fra *Børskommissæren*, hvori staa, at det „maa siges at være saare betænkeligt at søge, som foreslaaet, visse nødlidende Landbrug støttet ved Foranstaltninger, der som et Moratorium hjælper den ene Privatperson (Debitor) paa en anden Privatpersons (Kreditors) Bekostning.“ Der er Skrivelse fra *Industriraadet*, hvoraf jeg skal citere: „... vil Raadet dog, under Hensyn til Forslagets principielle Indhold og farlige Konsekvenser, tillade sig meget bestemt at fraråde, at dette ophøjes til Lov“. Endvidere Skrivelse fra *Provinshandelskammeret*: „Vi kan derfor ikke tiltræde de foreliggende Grundregler, og vi skal tilføje, at vore Betænkeligheder ogsaa gælder den af Justitsministeriet foreslaaede subsi-

diære Formulering“. Endvidere fra *Grosserer-Societetets Komité*, der udtaler sig ganske i Overensstemmelse hermed: „Ud fra de ovenanførte juridiske og national-økonomiske Betragtninger, saavel angaaende Lovforslaget i dets Helhed som angaaende dets Detailler, maa Komiteen indstændigt fraraade, at overhovedet en Lov søges gennemført baseret paa Forslagets Grundregler, og mener i øvrigt ved denne Lejlighed at maatte udtale, at en Nedsættelse af offentlige Skatter og Afgifter vil virke bedre og hurtigere til Opnaelse af det, der ønskes, nemlig en Sanering og Bedring af Erhvervslivet“; man peger altsaa netop paa den Vej, som Ministeriet gaar: at man skal bringe Skatter og Afgifter ned.

De Betragtninger, som er fremhævet i disse Skrivelser, har selvfølgelig været fremme for den nuværende Regering, og ogsaa den tidligere Regering har været inde paa lignende Betragtninger. Der foreligger i den Henseende en Skrivelse fra den daværende Erhvervsminister til Landbrugsministeriet, i Slutningen af hvilken der staa: „Efter at man i denne Anledning har indhentet de i Afskrift vedlagte Erklæringer fra Banker og Sparekasser, forskellige Erhvervsorganisationer og andre interesserede Institutioner, til hvilke Erklæringer man skal henvise, skal man meddele, at Ministeriet for Industri, Handel og Søfart for sit Vedkommende — ligesom det har fundet Udtryk i de indhentede Erklæringer — maa nære saavel principielle Betænkeligheder som Tvivl med Hensyn til Betimeligheden af den foreslaaede Form for en saadan Lovgivning. For saa vidt Justitsministeriet imidlertid, uanset de fra forskellig Side fremførte Betænkeligheder, maatte finde Anledning til at søge Sagen fremmet, maa man i Særdeleshed fremhæve, at en saadan Lovgivning ikke synes at burde omfatte Laan, der allerede er optaget i 1915 eller i de følgende Aar, men højst at burde udstrækkes til Laan, der er optaget efter den 1. Januar 1922, og da formentlig alene Laan i Landbrugsejendomme.“

Jeg synes, at disse Udtalelser, der iblandt ogsaa Udtalelsen her fra Erhvervsministeriet, tyder paa, at det vilde være en meget farlig Vej at gaa, om man gik over til en Moratorielovgivning, og oven i Købet en Moratorielovgivning, der var endnu mere vidtgaende end den, den tidligere Landbrugsminister i sin Ministertid var inde paa; for disse Udtalelser refererer sig jo til det Forslag, som da var skitseret. Det ærede Medlem Hr. Bording var i Dag endda længere ude, forekom-